

Københavns Søbefæstning. Denne stærke Udvidelse af Københavns Søbefæstning sammen med de omtalte Fløjforter kan jeg ikke gaa med til, og jeg skal kortelig anføre de Grunde, som i saa Henseende ere bestemmede for mig. For det første er jeg klar over, at det ikke vil blive billigt. Nu ser jeg nok, at Flertallet har foreslaaet at stryge en Del hist og her, f. Eks. ved Rytteriet og ogsaa et Fort nede ved Smaalandsvandet. De have strøget lidt hist og her, saaledes at de ekstraordinære Udgifter en Gang for alle tænkes bragte ned til den Sum, som var foreslaaet af Venstre i Forsvarskommissionen, 31½ Mill. Kr. Men her gælder det samme, som jeg nævnede før, at jeg for mit Vedkommende er klar over, at er det først vedtaget, slippe vi ikke med det Beløb. Det maa vi ikke tro, det vil selvfølgelig drage mere efter sig, det er der ingen Tvivl om. Og hvad den aarlige Stigning angaar, er det ogsaa klart, at den vil blive adskilligt højere end antydet i Betænkningen. Jeg hørte med Interesse den første Dag, da denne Forhandling blev aabnet, at den ærede Ordfører ogsaa kom ind paa, hvad denne Stigning af de aarlige Udgifter vilde blive, og den ærede Ordfører anførte, at Stigningen vilde blive adskilligt større end antydet i Betænkningen, nemlig 2½ Mill. Kr. Men senere hørte jeg paa det ærede Medlem fra Midtelfart (Slengerik), og han fik Stigningen af de aarlige Udgifter op til 3 Mill. Kr. Hvem der har Ret, er ikke godt at vide, men jeg er fuldstændig klar over, at naar det er vedtaget, slippe vi hverken med 2 eller 3 Millioner, men komme endnu højere op, det følger af sig selv, og det maa vi være klare over bliver Tilfældet.

Det er altsaa en af de Grunde, jeg har mod de Ændringer, der ere stillede af Flertallet, men jeg har ogsaa den derimod, at en Ordning paa det Grundlag ikke synes mig at ville skabe nogen Ro, Fred eller Tryghed i Landet, men muligvis endog større Utryghed end den, hvorunder vi leve i Øjeblikket. Der er meget, der tyder derpaa. Nu ved jeg jo godt, at Danmark er et fuldstændig frit og selvstændigt Land, vi kunne selvfølgelig gøre, hvad vi ville, og ogsaa vedtage at gennemføre en hvilken som helst Forsvarsordning, vi ville, men det, det drejer sig om, er, ikke at gøre noget uklogt, og det forekommer mig, at det ikke vilde være klogt, maaske endog i højeste Grad politisk uklogt at gennemføre en Ordning,

som i nogen Maade kunde faa et vist Præg af Præference, selv om det ikke er berettiget at opfatte det saaledes.

Jeg maa ogsaa udtale mig mod den Fordeling af Hæren, som er foreslaaet, og som ogsaa er godkendt af Flertallet. Det forekommer mig, at en saadan Fordeling slet ikke passer til et Neutralitetsværn. Dersom vi se paa den nuværende Hærordning, ville vi se, at man, hvad der er ret fornuftigt, fordeler Hæren ligelig mellem Landene Øst og Vest for Store Bælt. Saaledes er altsaa den nuværende Hærordning, og det anser jeg for meget rigtigt og fornuftigt. Men hvad gør man nu? Nu forandrer man dette Forhold fuldstændig, vender det fuldstændig om. Det er ikke blot Tropperne Øst for Store Bælt, der skulle garnisoneres herovre, nu skal ogsaa en stor Del af de værnepligtige, der ere hjemmehørende Vest for Store Bælt, altsaa fra Jylland og Fyn, trækkes herover og ligge i Garnison i en hel Del flere Byer paa Sjælland end tidligere. Her vil man have Styrken og de bedste Batailloner, saa kunne vi ovre i Jylland beholde de daarligste og ældste Batailloner, Reserven og Forstærkningen. De bedste, Liniebataillonerne, skulle herover. Man har nemlig ytret Tvivl om, at det under en Mobilisering vilde være muligt at føre Bataillonerne over fra Jylland til Sjælland, og det var navnlig en af de Grunde, hvorfor man vilde have dem herover, men det forekommer mig, at der bliver noget selvmodsigende i den her foreslaaede Ordning, thi Forholdet bliver jo det, at de Rekrutter, der fra Jylland og Fyn skulle over til Garnison her, efter endt Uddannelsesetid rejse tilbage til deres Hjem. Saa ere de ovre i Jylland og Fyn, og nu kommer altsaa denne Kalamitet som et Lyn fra en klar Himmel, og der bliver ikke Tid til at mobilisere. Det er jo muligt, at et Telegram kan naa Jylland, men det er ikke helt sikkert. Rammerne ere paa Sjælland, i Sorø, Holbæk, hvor det nu er, men Mandskabet staa i Jylland. Nu faar det Mobiliseringsordre og saa rejser det over til Rammerne, men hvor langt komme de, de komme muligvis til Fredericia, men saa komme de selvfølgelig ikke længere, det vil som Regel blive Resultatet. Det synes mig ikke, at der er noget ved at have Rammer uden Mandskab og selvfølgelig heller ikke Mandskab uden Rammer. Paa Sjælland faar man det første, i Jylland det sidste.

Der er i disse Dage af adskillige Talere talt saa meget om den større